

da, ho ha fet només en un 3,1%. Per la qual cosa, el percentatge de crèdit dubtós ha pujat un punt percentual sobre el total de la cartera.

No obstant això, com que s'han reforçat les provisions, el nivell de producció de crèdit dubtós ha pujat un punt percentual.

I no dubte, senyoria, que no només anem a regenerar un instrument fonamental per a la pime i per a la microempresa valenciana, com és l'IVF; per tant, pujarem, com vam dir l'altre dia a les senyories de Podemos sobre el tema de la política de l'autoocupació i dels autònoms, no només anem a fer això, sinó que anem a portar al fiscal a tots aquells que han utilitzat les institucions de tots per a profit d'uns pocs.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, senyor conseller.

A continuació, la pregunta 113, que formula la il·lustre diputada Belén Bachero al conseller d'educació.

Quan vosté vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, president.

Bona vesprada, senyor Marzá.

És per tots sabut els problemes que en infraestructures educatives que tenim al País Valencià, amb més de trenta centres d'integrament en barracons. També sabem tots que l'empresa encarregada d'estes, l'empresa pública CIEGSA ha sigut protagonista de grans polèmiques, ha estat en el punt de mira de tota la ciutadania per la seua qüestionada gestió, gestió denunciada per la Sindicatura de Comptes, gestió opaca, i per la gran quantitat de notícies que trobem en l'hemeroteca està clar que poc eficient.

Les primeres xifres de deute les coneguérem al 2012, no per voluntat política de transparència amb la ciutadania, no, sinó per a poder acollir-se al fons de liquidació europeu. Eixes xifres descobrien un deute que superava els dos mil milions d'euros.

Eixe mateix any 2012 l'expresident de La Generalitat, Alberto Fabra, va anunciar que se liquidava l'empresa, però no es va fer. I ahí ha continuat eixe pou sense fons, que ja fa més de dos anys que no construeix cap escola i només val per a pagar deutes.

De fet, per a poder licitar les últimes escoles que va traure el Partit Popular abans d'eleccions, va haver d'utilitzar l'Ei-ge, l'antic IVHSA.

Però d'on ix tot este deute, senyor conseller? Serà dels sobre costos en la construcció continuats? Eixes escoles que deuen ser palaus senyorialis pel que acaben costant? Perquè, clar, si licitem una obra amb 100.000 euros i al final en paguen 150.000, un 50% més del preu inicial, si agafem el total d'eixos sobre costos i els haguérem invertit en noves escoles, ja no tindriem xiquets en barracons.

Però, clar, açò és una qüestió de prioritats. I tindre contentes les empreses constructors dels amiguets del Partit Popular ha sigut la prioritat del govern anterior. Haurem de vore si eixes empreses també estan en la llibreta de Bárcenas, igual ens enduguem una sorpresa de tot açò.

O a la millor és que també interessava continuar pagant els lloguers dels barracons. A vore a quines empreses se li paguen eixes factures.

No ho sabem, conseller. Però el que sí sabem és que els diners de Canal 9, que l'expresident Alberto Fabra va tancar per a obrir escoles i traure els nostres xiquets dels barracons, justament a escoles no han anat. Ens va mentir l'expresident, sí, ens va mentir.

Senyor conseller, lleve la màscara, sí, per favor, lleve eixa màscara de l'empresa pública CIEGSA i mostre'ns a tota la ciutadania el que el PP amaga. Volem saber, volem conèixer, volem que d'una volta per totes la transparència aplegue a CIEGSA. Traga a la llum i explique a tota la comunitat educativa en què s'ha gastat els diners que eren per a fer escoles. A quines empreses han anat.

Ja sent vosté, conseller, les notícies en premsa sobre CIEGSA, ens parlen de més de huit-cents milions d'euros evaporats a través de reduccions de capital per part de CIEGSA, i que l'última d'estes va ser estant la senyora Català ja com a consellera en funcions, quan ja havien perdut el control del govern.

Ací tenim la notícia que diu: «CIEGSA tindrà que traspassar sus activos, activos tóxicos –vaja en compte– a La Generalitat antes que termine 2015.» I la consellera jo li diria que té un poc de cara de preocupació ací, l'exconsellera, està com dient, «Vicent, no m'obligues la caixa de Pandora».

Però és que el dret a decidir que este matí li reclamava, eixe dret a decidir, el vam exercir el 24 de maig, i per això hui és vosté el conseller. I el que volem, el que vol la ciutadania, és que faça pública tota l'herència que ens han deixat.

Sí, obrim la caixa de Pandora, eixa *patata caliente* que li han deixat. Per això, senyor conseller, volem que fique llum a tanta i tanta foscor. Volem saber l'estat actual de l'empresa pública CIEGSA.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, si és vosté tan amable, pot fer ús de la paraula fora perquè quede gravada la seua intervenció. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputada.

Efectivament CIEGSA és un dels molts exemples de mala gestió de l'anterior govern. Cada dia que passa, com més calaixos anem obrint, més informes anem llegint, més clar queda. I no som nosaltres els únics que anem obrint calaixos. Perquè precisament fa unes setmanes, fa uns pocs dies, va passar la policia a recollir informació de CIEGSA per a obrir els calaixos i es va trobar, evidentment, amb la total col·laboració dels treballadors i de les treballadores i per part de la nostra administració.

Aquesta empresa, com vosté ha dit, es va crear pel govern d'Eduardo Zaplana, l'any 2000, amb la clara intenció d'amagar deute públic i, en paral·lel, desmantellar els serveis d'infraestructures de la conselleria d'educació. Durant la seva existència CIEGSA ha sigut un pou sense fons, com vosté deia, i ha arribat a acumular més de dos mil milions en deutes.

La Sindicatura de Comptes ha advertit en els darrers anys de les irregularitats en els comptes de l'empresa, que vulnerava, entre d'altres, la Llei de contractes de l'estat. L'informe als comptes de La Generalitat al 2012 i 2013 assenyala que la comptabilitat financera de les infraestructures i els equipaments no és precisament l'adequada.

A més a més, com no podia ser d'una altra manera i com vosté insinuava, efectivament, les infraestructures educatives que construïa CIEGSA costaven més del doble, més del doble que la resta de l'estat. I en alguns casos s'ha arribat a pagar amb uns sobre costos de també més del doble del que havia estat pressupostat, del que s'havia establert en un inici,

com posa de manifest també el citat informe i, per cert, uns sobre costos, evidentment, que hem pagat totes i tots.

El que resulta també curiós és que unes escoles amb aquests sobre costos i centres construïts no fa molt, tinguen clares deficiències, clares deficiències, i presenten clares deficiències derivades de la mala construcció o d'una qualitat de materials molt baixa.

¿Com pot ser que tinguem escoles construïdes fa cinc anys i que necessiten una reforma integral? Alguna cosa haurà passat i precisament va en la línia que estava apuntat.

Un pou sense fons, sí, que junt amb altres promeses incomplides dels anteriors governs, han fet que molts pares i mares s'hagen sentit enganyats, i encara esperen la construcció de centres educatius que se'ls havien promès i que no tenien ni els plànols fets. I saben perfectament de què parlar en municipis com Muro d'Alcoi.

Per tant, ens hem trobat, com deia, amb una empresa pública que està en liquidació i amb un informe jurídic de l'advocacia que ens limita a seguir fent-li encàrrecs. I a tot açò, hem d'afegir un servei d'infraestructures de la conselleria d'educació desmantellat, amb només cinc persones, cinc tècnics per cobrir les necessitats de tot el país.

A dia d'avui l'empresa continua existint fins al moment en què siguen executats els contractes pendents, perquè encara en té, i correctament rebudes les obres que estan en execució, d'acord amb la llei. L'empresa encara té contractes per resoldre i liquidacions financeres que no ha solucionat.

Però abans d'esgotar el meu temps, m'agradaria ensenyar també aquest document que van presentar els treballadors de CIEGSA l'any 2012. És un pla per a acabar amb tots els barracons, un pla per a acabar amb tots els barracons que van treballar els treballadors de CIEGSA i que vam trobar dins d'una caixa –no sé si seria eixa caixa de Pandora, diria que no– però que vam trobar dins d'una caixa i que per l'estat en què estava la caixa, mai ningú abans l'havia oberta, ningun governant l'havia oberta abans. I ací hi havia una planificació dels treballadors i treballadores per a acabar amb els barracons.

Bé. Tot i eixe pastís que ens han deixat, no anem a parar i anem a seguir millorant les infraestructures educatives i, evidentment, per a poder educar en instal·lacions decents.

En este sentit, els pressupostos del 2016 ja tenen un augment en la inversió en infraestructures, i si s'aprova per estes Corts, n'hi haurà un augment de més de diu milions d'euros en infraestructures educatives.

I no només això, en paral·lel, estem dotant de major personal de serveis d'infraestructures perquè se tinga més capacitat de gestió i per a poder desfer el col·lapse que ens han deixat.

No podem solucionar el problema en un any ni en dos, però mai més, mai més es quedaran caixes sense obrir ni solucions sense intentar-se.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller. I gràcies per fer l'ús de la paraula des de la zona de l'hemicicle, encara que ens ha donat l'esquena a la mesa, però pensem que la persona a qui s'havia de respondre és la diputada.

Continuem amb la pregunta número 212, que formula la il·lustre diputada senyora Mònica Álvaro a la vicepresidenta del Consell.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Quan vosté vullga.

La senyora Álvaro Cerezo:

«La ley de dependencia no es viable.» ¿Els sona, els sona a tots vostés? Doncs això ho deia un 17 de novembre de 2011, l'aleshores candidat a la presidència de l'estat espanyol Mariano Rajoy, tres dies abans de les eleccions. I afegia en eixa entrevista: «Haremos lo que podremos, pero no introduciremos el copago.»

A juliol de 2012, el ja president del Govern d'Espanya, el que no creia en la dependència com a dret, donava llum verda a un *decretazo*, el Decret Llei 20/2012, que anomenava mesures per a garantir *la estabilidad presupuestaria* i que suposava la introducció del copagament, llevar fins al 13% del finançament de la dependència per a les comunitats autònoms, revisar les cotitzacions dels cuidadors familiars a la baixa i suspendre i ajornar la retroactivitat.

Així, al 2012 érem testimoni d'un atemptat contra les persones dependents i les seues famílies, tal com manifestava l'associació estatal de directors i gerents de serveis socials. La suposada estabilitat del *decretazo* no va servir més que per a empitjorar les coses. I avui, avui, a final de legislatura, ens deixa una trista herència, ens deixa un retall de 2.000 milions d'euros menys per a dependència, un dret en què el Partit Popular no creu. I així ens ho ha demostrat des del primer fins a l'últim dia de legislatura.

I ací, a casa nostra, al País Valencià, ¿què hem trobat? Doncs hem trobat quaranta-sis mil persones dependents esperant que l'administració les reconega. Quaranta-sis mil persones dependents esperant a ser incloses en el sistema, quaranta-sis mil persones dependents esperant el compliment de la llei. I solament, solament diu valoradors, diu persones per a valorar eixos milers d'expedients.

Afortunadament, afortunadament, el pressupost de 2016 compta amb un important augment per a dependència. I enfront del criteri economicista de l'anterior govern, s'inicia un camí d'atenció a les persones. I estes paraules no són meues, són declaracions de la cooperativa de la discapacitat i dependència que va atendre la senyora Oltra. Eixa és la gran diferència entre el govern del canvi, aquell que rescata persones, i el govern vell, aquell que feia economia per a quatre i no creia en el dret de les persones.

I miren, parlem de dependència com a dret, i els drets no es poden relegar, ni parlar de la seua viabilitat, perquè són drets inherents a les persones. Per això, senyora Oltra, per davant tinga vosté la meua ajuda i la d'este el seu grup per a treballar de valent per la dependència i evitar a tota costa xifres de trenta-mil persones..., que parlen que han mort trenta-mil persones ací a casa nostra esperant llei de dependència.

Però ¿diga'ns com pensa solucionar el tap de quaranta-sis mil expedients de persones amb dependència que en va deixar sense resoldre l'anterior govern?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Per a respondre a la qüestió plantejada, té la paraula l'honorable vicepresidenta.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Senyor president, senyories, bona vesprada. Gràcies.